

een volstrekt endemisch karakter hebben. werden door den heer Lettreby op deze wijze verklaard :

« Wy bezochten 1989 wooningen, die bewoond waren door 3791 personen, uitmakende 1576 huizezinnen. Al die menschen waren onder elkander gemixt; eene krik diende tot slaapplek voor den man, de vrouw en de kinderen niet alleen, maar ook voor volwassenen personen van heiderlei geslacht en van verschillende gezinnen, die dus te samen leefden in eene diertje vermenging, en met de allereerste begrippen van welvoegelykheid en zindelijkheid onbekend schenen te zyn. In eene kamer heb ik eene vrouw in barenmoed aengetroffen, te midden van mannen en vrouwen van verschillende gezinnen, die op dezelve matras lagen te rusten; daerby bevond zich een kind in felle koorts, en op den steenen vloer lag, zonder kleed bedekt en nog ongekist, het lyk van eene onghewide vrouw, die dry dagen te voren aan de gevolgen eener kraembavelling overleden was. Deze feiten en vele anderen nog verschrikkeliker, zyn alledeels in de City. In Rose-Alley staet eene ry huizen, die 77 kamers bevatten, waarin 252 menschen woenen. »

Men verstaet ligelyk de gevaren die door zulk een opeenstapeling van menschelyke wezens voor de gezondheid en de zedelykheid moeten ontstaan, en de gevolgen, die uit zulk eene ellende in het middelpunt van de rykste wyken der hoofdstad moeten voortvloeyen.

M. Lettreby heeft de lucht die in die verpste vertrekken wordt ingeademd, scheikundig onderzocht en hyna geen zuerstof, maar in overvloed koolstofzuergas en waterdampen gevonden, voortkomende uit de verrotting en de stinkende miasma, die het noodwendig gevolg zyn van zulk eene opstapeling van menschen, die, zonder eenig besef van kuisscheid, als het ware buiten de maatschappy leven.

Al die londense bladen hebben een afskrifsel van het verslag van M. Lettreby ontvangen, en hunne beschouwingen daerover zyn onrustbarend.

Men schryft uit Herstappe 22 april :

Onze gemeente heeft vandaag een treffend kerkelyk feest bygewoond. Omtrent 11 uren voormiddag hebben alle inwooners zich op het kerkhof vergaderd om getuigen te zyn der plechtige zegening en plaetsing van den eersten steen onder nieuwe kerk.

Na eene omstandigheds redevoering uitgesproken door M. den deken van Tongeren in de kapel der parochie, is men overgegaan tot de gewoone plegtigheden. Na dat de steen gezegend en in de fondamenten van het koor geplaatst was, zyn de plaetselyke overheden, de geestelykheid en alle aenzienlyke personen beurtelings eene kleine truweel slag komen geven, om het belang te betuigen dat zy in deze nieuwe opbouwning stellen. Ofschoon de regen onophoudelyk viel heeft niemand de gewyde aerde verlaten dan na dat de plegtigheid voltrokken was.

Onze gemeente, ofschoon klein en weinig bemiddeld heeft den moed gehad van de opbouwning harer kerk te beginnen die eens het schoonste sieraad der parochie zal zyn.

De groote yver die onze goede herder M. Hubertus Brauwiers bezielt, de volmaakte eendragt die tuschen de drie administratien heerscht, de goede verstandhouding

heer, en die voor slecht gedrag uit zyns vaders huis was gejeugd. Men noemde hem de Bastaerd van Blankstroom of Blankstain. Sedert de oproeren van Gent, was de Bastaerd (wy zullen hem sluis blyven noemen) meer met staetkundige zaken bezig. Ook was er meer dan een ontvreden der hoofdstad van Vlaenderen die hem was genaderd, en hem onderrigtte wegens den voortgang van den oproer welken hy bereid was met zyn schrikverwekkende arm te onderstuenen.

In het donkerste deel des woonds van Laerne, daer, waar niet een gebaende weg scheen naar toe te leiden, hadden de medegezellen des Bastaards zich eene ruime spelonk of onderaerdsche plaets gedolven, van afstand tot afstand door stammen van eiken boomen onderschoord. Men zou gezegd hebben dat het een wanstallige grot was, in de rois gebouwen, welker gewelven door overgrote dorpsdenen ondersteund werden.

Het was in den winter, 't was byna donker; want de dag scheen vroeger te eindigen onder den dikken sneeuw die de lucht verduisterde. Alles was buiten droevig en kalm, niet een windje kwam de ontbladerde takken der boomen in beweging brengen.

In het midden des onderaerdschen kuils dien wy beschreven hebben flinkerde eene overgroot vyer, voortgebragt door brandende takke-bossen die met zieren ketens waren samengebonden. De klaerte des vuers verspreide eene roedachtige tint op de van klei gevormde wanden van deze verblyfplaats, en de weldoende warmte van dezen haerd verminderde de vochtigheid des gronds. Een groote menigte mannen, op tronken van boomen gezeten, klapten onder alkander en warnden zich van een zeker gevaar, hetwelk bewees dat het weder alleroudst was. Op eenige stappen van hen, in een anderen hoek der ruime spelonk, was een tiental vreemdelingen rondom het opperhoofd vergaderd, en dezesechenen in ernstige redekaveling verslonden. Hun streng en overwegend gelaet, de bedaeide klemtoon hunner spraak, als het vorderstellen dat er van eene zaak van hoogst belang werd gehandeld.

die onze inwooners onderscheidt, waerborgen de goede voltrekking der godvruchtige onderneming.

In tegenwoordigheid van zooveel opofferingen welke de gemeente en het fabriek zich opleggen, zullen voorzeker de Staet en de provincie ons geene toelagen weigeren, vooral wanneer men de lyst van onderschryving naziet, dewelke onderteekeningen van 100, 500, 1000 en 2000 fr. draegt. Wy zouden de namen dezer middalige weldoeners kunnen aeralen, zoo wy niet vreesden hunne zedigheid te kwetsen.

Maendag is de reizigers trein van Maestricht by Beverst uit het spoor gelooopen en, in plaets van te Hasselt omtrent 5 uren na middag, slechts ten 7 uren 's avonds in deze statie aengekomen. Wy vernemen geklaglyk, dat men geene ongelukken te betreuren gehad heeft.

Deze voorval heeft eene merkelyke vertraging in het vertrekken en het aenkomen der treinen doen ontstaan. Zoo zyn de reizigers naar St-Truiden en in betrekking met de groote linie naar 's avonds om 8 uren kunnen vertrekken, wanneer reeds alle gemeenschap verbroken was, en het konvooi dat te Brussel, omtrent 5 uren vertrekt is slechts om 11 uren 's avonds aengekomen.

Bevolking.

Wy vinden in een blad, de opgaf der bevolking van België, volgens de optelling, gedaen den 31 december 1856 :

	BEVOLKING	KIEZERS.
Antwerpen	434,485	9,875
Brahand	748,040	16,740
West-Vlaenderen	624,912	11,506
Oost-Vlaenderen	776,858	15,954
Henegouwen	769,841	15,003
Luik	503,754	9,439
Limburg	191,708	3,175
Luxemburg	195,855	3,107
Namen	286,073	4,843
	4,530,106	89,751

De zelfmoord.

Onder den titel (*de Suicide*) heeft Lisle een werk uitgegeven, bekroond door de akademie. De *Patrie* geeft een verslag over dit boek, uit welk kritiek wy het volgende overnemen :

« Er gaet geen dag voorby of de dagbladen melden dezen of genen zelfmoord; — het maekt stof uit van de *faits divers*. Wy zyn zoodanig ontoeheld op deze vertelsels van vrywilligen dood, dat wy er zelfs geene aandacht meer op geven, of er moeten verschrikkelike en ontroerende omstandigheden aan verbonden zyn. Maar zonder twyfel weten heel weinig personen, hoeveel menschen, per jaar, zich aan die misdaed pligtig maeken. »

Men heeft berekend dat, sedert het begin der eeuw, het getal in Frankryk, niet minder dan 500,000 beloopt, en die berekening is misschien beneden de waarheid, want de statistiek levert slechts volledige resultaten op te beginnen met 1836. Van 1836 tot 1852, dat is te zeggen in een tydspan van 17 jaren hebben er 32,126 zelfmoorden plaets gehad — dat is 3066 per jaar in Frankryk alleen. »

— Wy zyn tot u gekomen, zegde een der vreemdelingen die Daniel Sersanders was, op dat gy uwe poogingen by de onze zoudt voegen om den hertog van Bourgondie te bestryden. Denk niet dat het met tegenzin is dat de Gentenaers tot u hinnen toelugt nemen, om dat zy te fier zyn om onder uw vaendel ten stryde te trekken !

— En zyn de Witte-Kaprounen, zegde Blankstain, niet toereikend om u te verdedigen ?

— Ik herhael het u, zoo onderbrak hem spoedig de beenhouwer Cornelis Seyssonne, terwyl hy zich met een woest geweld opregte, wy hebben geen soldaten met regeltucht noodig en in die plundring en brandstichting bevreesd zyn; Gent levert een genoegzaam getal van zulke mannen op.

— Wy zoeken bandieten en geweldige stroopers, voegde er Lieven de Potter by, kerels die meer kwaed den vrand toebrengen door gedeeltelyk aenvalven, door kleine schermselningen, dan een goed leger van boogschutters en pykeniers.

— Gy zult de Bourgondiers met geweld aenvalven, zo sprak Lieven Boone, gy zult hunne kasteelen plunderen en verdelgen, gy zult een ryken buit wegdragen. Bekoort u de onderneming niet ?

— Terwyl het magistraet zyn leger tegen dit van den hertog zal stellen, zult gy op de hulptroepen vallen, zult gy de garnizoenen verslaen. Waerachtig ! het wordt tyd dat gy eene beslissing neemt. Onze minzame prins bereidt groote magten om ons te komen kastyden; men moet hem niet te veel vooruit laten trekken. Want, zyn de Vlamingen eens overwonnen, dan hebben zy geene vergiffenis van zyne allerbarmhertigste heuls-goedertierenheid meer te verhoppen.

— Oh ? weerlyk, dit alles weet ik zeer wel, riep Blankstain uit, die alleen de bewegingen zynner besluisloosheid kende. Die oude lieveling, die hertog, wordt woedend. Men heeft met hem den gek gesproken; terwyl flauwhertig en kleefgeestige mannen naar Brussel liepen, om te vragen dat hy vrede met het volk van Vlaenderen zou maeken, is een

Langzichte in Holland.

Men schryft uit Leeuwarden, 8 april :

De besmettelike longziekte gaet onafgebroken voort, hare verwoestingen onder onzen schoonen veestapel aen te rigten. Van de 43 gemeenten in onze provincie, zyn op dit oogenblik slechts 8, die over het geheel weinig vee bezitten van de ziekte vry. Er zyn gemeenten waer slechts één vyfde der veehouders van deze ramp is bevryd gebleven en meer dan één dorp wordt er gevonden, waer al de stallen vóór en na zyn aengestast geworden. De dry maenden dezes jaers geveer alreeds weder een verlies van 2,655 runderen (waervan 1502 gestorven en 2153 gedood zyn), of gemiddeld 281 per week. Het getal nieuwe stallen bedraegt voor hetzelfde tydvak, niet minder dan 446, of gemiddeld 54 per week. De grootste cyfers vertoonden alweder, even als in de meeste vorige jaren, de tweede week van februari, toen 543 runderen stierven of afgemaekt werden en op 33 nieuwe stallen de ziekte uitbrak. De buitengewoone hoogte dezer getallen springt inzonderheid in 't oog, by vergelyking met die van het overigens ook reeds ongunstig jaer 1856, toen gedurende het eerste kwartaal in het geheel 1887 gevallen (838 gestorven en 1349 gedood runderen), of gemiddeld 143 per week, en 214 nieuwe stallen, of gemiddeld 16 in de week voorkamen, en de hoogste cyfers van een en ander in ééne week 188 en 51 waren, om niet te spreken van 1855, waervan de eerste dry maenden slechts een verlies van 686 runderen (238 gestorven en 448 afgemaekt) en 67 nieuwe stallen aengaven.

Aenzienlyk vooral is thans ook het getal gestorven beesten tegenover dat der runderen, die gedood worden en waertoe in vele, zoo niet de meeste gevallen, alleen dan nog wordt overgegaan, wanneer men zich eindelyk heeft overtuigd dat het beest ongeneeslyk is.

In verscheidene gemeenten is het eerste cyfer zelfs belangryk hooger dan het laatste, en over het algemeen is de verhouding als 1 tot 1.45 tegenover 1 tot 1.5 in 1856. De veehouder maekt daerdoor de ramp der longziekte nog drukkender voor zich. Men mag toch gerustelyk aennemen dat, wanneer al deze thans gestorven runderen nog tydig waren afgemaekt gemiddeld pl. 50 per rund zou zyn verkregen, hetgeen voor de geheele massa niet minder dan 45 duizend gulden zou hebben opgeleverd, welke som thans echter geheel is verloren gegaen, door het gestorven vee, hetwelk als geheel ongeschikt voor het verbruik, in zyn geheel moet worden begraven.

Wat de inenting van het rundvee betreft, zoo kunnen wy melden dat daarmede nog steeds, op de kosten der provincie wordt voortgegaan en sedert het najaer 1856 verscheidene duizende runderen de kunstbewerking hebben ondergaan. Over het algemeen is de uitslag gansch gunstig te nemen, en in vele gevallen is de weerde van dit voorbehoedmiddel reeds ten duidelykste gebleken.

M. de minister van oorlog heeft onlangs den volgenden omzendbrief aen de militaire overheden toegestuurd :

Brussel, 25 maert 1857.

Alles doet my vermoeden dat de bepalingen van den ministerieelen omzendbrief van 3 december 1855, den 27 december 1844, alsook den 1° april 1847 en 9 augustus 1851 tot de nakoming herinnerende, betrekkellyk de aen de

der uwen, de heer Van Heverslagen, zyne dappere Witte-Kaprounen naar het kasteel van Gaver gaen leiden, heeft er zich moedlyk van meester gemaekt, en er de verbaesde Bourgondiers uit verjeugd. Langs alle kantten stelt de bevolking zich in beweging.

— Ja, en de prins blyft niet ten achteren, hernam Sersanders, hy roept al de mannen onder de wapens; de heeren van Hallewyn, van Lalaing en van Gruthuse zyn geroepen om het bevel te voeren over de edellieden van Vlaenderen die zich van de zaak des volks hebben gescheiden. . . .

— Dat al de plagen van Egypten hen op het lyf vallen, murmelde een der baenstroopers die met eenige anderen was genaderd om de redekaveling, die luidruchtig was geworden, af te luisteren.

— De hertog heeft den heer Van Veer aen het hoofd der Hollanders en der Zeelanders gesteld; en de heeren van Hoorn en van Nassau werven voor zyne rekening troepen in Brabant. De oorlog zal ernstig worden.

— Ik ben verheugd als ik al die vreeslyke toebereidselen zie, deed Lieven Boone opmerken; het is een teken dat wy nog sterk zyn en gevreesd worden. Men wapent zich tegen Gent, alsof de Sarrazynen, de Turken en ongelovigen moesten bevochten worden.

— Eh ! wel ! heer van Blankstain, waarom aertelt gy nog den offer te aenveerden met ons te stryden ? gy hebt goud, gy kunt inderlingen vereenigen en betalen, gy kunt mannen die u getrouw zyn wapenen. . . .

— Goud ! antwoordde de Bastaerd met een sluiser en wreed voorkomen, ik kan heden, nog dezen nacht zelve, goud hebben. . . .

— Waarom stelt gy dan in onze vraag niet toe ?

— Als gy zult weten van waer dit goud komt, zoudt gy nog willen dat het diene om uwe ontwerpen te verwezenlyken ?

De gentsche bannelingen zwegen en sloegen de oogen ten gronde; want hun geweten en hun verlangen naar wrekening waren ten gelyken tyde op de pybank gesteld. Het goud welk Blankstain bezat, kon slechts van zyn

militairen toe te staen gemakkelikheden om op de zon- en feestdagen hunne christelyke pligten te kwytten, niet altyd stiptelyk onderhouden worden.

Het schynt dat, behalve eenige kleine wapenschouwingen welke op gezegde dagen, tegenstrydiglyk aen het reglement, plaets hebben, de mannen nog aen karweidenstien onderworpen zyn, die hun beletten hunne godsdienst oefeningen by te woenen, en zelfs nog al laet in den morgend in de kazern moeten blyven.

Gelief, mynheer de generael, de oversten der korpsen aen te wakkeren, zich stiptelyk naar de bovengesegelde bepalingen te schikken, en geen hoegenaemde wapenschouwingen of karweidenstien voor te schryven, die de militairen beletten de verbintenissen van hunnen godsdienst te volbrengen.

De minister van oorlog, GRÉNDL.

Het nieuwe wetsontwerp op de landloopery en bedelary.

By het overloopen van dit wetsontwerp, dat aen de leden der Kamer onlangs is rondgedield, moeten wy eenige aenmerkingen maeken van het hoogste gewigt, aengezien deze stof van groot belang is voor de vlaemsche provincien, waer deze misdryven strengelyk dienen betuogeld te worden.

Wat vooreerst in het oog springt, is dat er hoegenaemd geene definitie van de *landloopery* of van de *bedelary* gegeven wordt. Wy weten hoe moeijelyk 't is, hoe gevaerlyk zelfs, eene definitie geven. Doch wat ook zeer wel weten, is, dat de landloopery zonder bepaling, zoowel als de bedelary, kan aenleiding geven, ja dat zy menigmaal heeft aenleiding gegeven tot zware misdrukken.

Wanneer is een mensch als *landlooper* te beschouwen ? Is het dan, wanneer hy onvoorzien is van bestaenmiddelen ? Wie zal daerover oordeelen ? De veldwachters, de politie-agenten, de gendarmen. Elkeen weet hoe ligetlyk deze menschen zich kunnen bedriegen in hunne gissingen. Doorgaans beoordeelen zy de lieden op hun uiterlyk voorkomen, op hunne kleeding ! En hoe menig etel hart is er niet onder eenen versleten kiel, of onder eene oude vest verborgen ? Zy zullen, wel is waer, voor de regtbank van enkele politie gebragt worden, waer de vredegerig over hunne pligtigheid of onschuld uitspraak doet. Maar dan zyn de aengehoudenen reeds door de openbare magt overgebragt. Zy hebben reeds kennis gemaekt met de gevangenis. Hunne aenhouding is wel van korten duur geweest, maar EEN uer is nog te veel voor den onschuldige. . . .

Wanneer nu is de mensch in staat van *bedelary* ?

Is het degene die eene kort brood of eene centiem vraegt alleen ? Is ook bedelaer de wali die brood of geld inruilt tegen een brokje tripoli, kryt of vuerstien ? Is het de man, die zyne koe of zyn huisje verloten heeft, en de hulp inroept van zynen gelukkigen evenmenschen ?

Dit alles weet men niet, en het is juist datgene, wat ieder een zou dienen te weten, om menige willekeurigheden te vermijden.

In de artikels 1, 3, 4 en 6 wordt er bepaald, dat de pligtigen ter beschikking van het gouvernement zullen worden gesteld.

Maer waer blyven zy tot den oogenblik dat het gouvernement eene beslissing heeft genomen ? — In de gevangenis, niet waer ? In dit geval kunnen wy er anders niet inzien dan eene bezwaring der straf: eene ware gevangenzetting.

Het artikel 8 is het onregelmatigste van geheel de wet; daer hetzelfde bepaelt dat de provinciën hulpgelden zullen verleen en aen de gemeenten, die de middels niet bezitten om te voorzien in de onderhoudskosten der behoeftigen, opgesloten in de bedelaershuizen en hervormscholen.

Inderdael, de gezonde reden zegt dat er een noodzakelyke solidariteit bestaat tuschen al de gemeentens des ryks, tuschen al de burgers van hetzelfde staetsbuisshouden. Waerom

baenstrooperen voortkomen, en het vraagstuk was nu om te weten of het de opstandelingen geoorlofd was aen dergelyke bron te putten.

— Simoen, zegde het opperhoofd der baenstroopers, eenen dezer laetsten toeroepende, breng den zwarten koffer dien men heden in deze plaets heeft gesteld.

En, ten zelfden tyde, wees hy een hol aen in de grot, langs den linken kant.

Weinige stonden nadien, werd de koffer, die zeer zwaar was op de tafel geplaatst, rondom welke de Gentenaers geschaerd stonden.

— Op dezen dolk dien ik u hier aanbied, zegde Blankstain, dit wapen met zynen gordel rukkende, zweer ik de mannen van Gent ter hulp te komen, hunne zaak ten pryze van myn leven en tot myne dood te verdedigen, geen genade hoegenaemd aen welkdanigen gevangenen partysanger des hertogs te verleenen, de goederen en bezittingen der Bourgondiers te plunderen, en nooit onder een dak te slapen tot dat de party van Philip van Bourgondie vernietigt, uitgeeroeid zy. Ten dezen einde, nemen myne medegezellen en ik voor altyd den naem van Gezellen der *Groene Tent* aen.

De Gentenaers aenhoorden dezen eed met groote verwondering, niet wetende wat er van dit alles ging worden.

— Voor de jaweelen die zich in dezen koffer bevinden, zoo ging de Bastaerd voort terwyl hy de hand over het dekfel uitstak, kan ik goud bekomen in genoegzaam hoeveelheid om een leger te betalen. Maer elke juwelier of geldwisselaar zal my, in verruiling van dit goud, geen gemaet geld willen geven.

— En waerom ? vroegen al de Gentenaers te gelyk.

— Het is om dat dit goed, in de hand van eenen mensch, een doodvonnis daerstell welk den bezitter veroordeelt om in de ziendende olie gekookt te worden, nadat hem levend de handen en voeten gevild zyn.

— Ah ! riep Sersanders uit, een heiligschendende diefte !

— Ziet, zegde de Bastaerd, eenen lach zich ontvringende die deed schrikken, en nadat hy twee kostbare kolken welke 50 marken goud wogen, uit den koffer had genomen. Zoudt

dan niet de hulpgelden voor de gemeenten putten uit de koffers van den Staet ? De last zal al wederom uitsluitelyk draken op de eerste plaets, op de vlaemsche gemeenten; op de tweede plaets, op de vlaemsche provincien.

Wy kunnen onze stem niet genoeg verheffen tegen deze wettelyke onregelverdring.

Wy hopen dat al onze volksvertegenwoordigers zich ecaripar zullen verzetten tegen het art. 8, en hetzelfde dermate wyzigen, dat het Staetsbestuur, in plaets van de provincie, worde gehouden hulpgelden aen de gemeenten te verleenen.

Uit eenen omzendbrief door M. den minister van binnenlandsche zaken geuurd aen de heeren gouverneurs der provinciën blykt, dat dekten van appel, aen de permanente deputatie gerigt, niet op zegel moeten zyn.

— Men schryft uit Brussel aen een antwersch dagblad : In het ministerie van oorlog is er sprake van het reglement te veranderen, 't welk de officieren genoodzaekt altyd in uniform uit te gaen. Men zou ze bemagigen van na 7 of 8 ure 's avonds zich in burger te mogen aenkleeden. — Deze maetregel zou door al de belanghebbenden, zeer gunstiglyk ontvangen worden, bovenal indien men hoo toeliet den uniform wat vroeger af te leggen, 't is te zeggen van 4 of 5 ure des namiddags, zoo als dit in Holland gebeurt.

— Men leest in den *Precursur* van Antwerpen :

« Nog eene schielike dood, en dit maal in buitengewoone bedroevende omstandigheden. Deze morgen is M. Casterman, professor der wiskunde by ons koninglyk atheneum, plotseling dood gevallen in het midden zynen klas, ten gevolge eener schielike geracktheit terwyl hy bezig was met zyne lessen te geven.

— Men meldt den volgenden trek van eerlykheid : de genoemde Stoffel, koetsier te Antwerpen, voerende den vigilant n° 58, bragt voor het vertrek van het konvooi van 7 ure eenen reiziger en zynen vriend naar de statie van den Staet. Aldaer aengekomen, stapten beiden uit het rytuig; de voerman zag in hetzelfde rond, zoo als het reglement hem voorschryft en vond er eene portefeuille in. Seffens liep hy achter den reiziger en vroeg hem of hy niets vergeten of verloten had. De reiziger bedacht zich, betaste zyne zakken en verklaarde « neen. »

De koetsier vroeg hem daerop of hy geene portefeuille had; de reiziger ontstelde en gaf welhaest al de noodige aenduidingen om te doen zien, dat de portefeuille hem inderdaed toebehoorde. In dezelve staken onder andere twee briefkens van 100 fr. De reiziger wilde den vigilantryder eene belooning geven, voor zyn eerlyk gedrag — doch de vinder weigerde, zeggende dat hy niets gedaen had dan zynen pligt. Ziedaer eene daed die verdient gemeld te worden !

— Het hof van Assisen den provincie Namen, heeft in zyne zitting van 20 dezer, den genaemde Karel Pauly, geboren te Rochefort, tot de straffe der vadermoorders verwezen, om vrywillig en met voorbedachten raede eene manslag gepleegd te hebben op den persoon van Jan-Pieter Pauly, zynen wetligen vader.

Het vonnis luidt dat de halsregting zal plaets hebben op eene der openbare plaetsen van Namen.

— Ongelooftlyk is 't, welk een handel er seders zes tot zeven jaren, gedreven wordt in de konynen, door Vlaenderen in 't algemeen en binnen Gent en omstreken in het byzonder. Uit eene nota, welke men ons mededeelt, blykt dat er alle weken het verbazende getal van 50,000 (per jaar zes-en-twintig honderd duizend) konynen worden aengevoerd te Oostende, aldaer ingescheept en vervolgens naar Londen overgebragt. Deze dieren komen meest allen toe langs de spoorbaan van Gent naar Brugge en Oostende, uit Gent, Eeloo, Thielt, Zwerzele, Buyssele, Waeken, enz., enz. Tweemaal ter week, den dynsdag en den vrydag, worden de konynen, in bestemming voor Londen opgedaen in de statie te Aelste.

gy, al te samen, my den prys van die ryke en kostbare vaten konnen betalen ?

— Nooit zullen wy onze toestemming geven ! riep Lieven de Potter met een heiligen afschrik uit. De heilige vaten ontheiligen ! Deel nemen in eene misdaed die hatelyker is dan al de schelmstukken !

— Het is hier dat ik u verhoonden houd, antwoordde Blankstain met eene vastberaden houding. Ik heb gezworen u te helpen. Gy moet nu zweeren het geheim opzigtelyk dit goud te bewaren. Er is geen tyd meer om achteruit te wyken; ik heb plegtlyk uwen aenbod aenveerd, gy moet nu myne middels van uitvoering aennemen.

— Denki gy er aen ? Heer, overweeg dat. . . .

— Ik heb alles overwogen. Voor dit goud zal ik my ridders, gekroonde en andere muntsukken in meenige verschaffen, en ik zal oorlogsmannen uitrusten. En als wy zullen gezegepraeld hebben, en als de party des hertogs doodelyk zal getroffen zyn, denki gy dat er een onler de overwinnaars zal worden gevonden die zal onderzoeken van waer het goud is gekomen welk tot hunnen zegepraeld gediend heeft ?

— Gy hebt ons in een strik doen vallen, hernam Lieven Snervoet.

— Laet ons eindigen, onderbrak hem de beenhouwer Seyssonne, die geerne het vraagstuk zou hebben opgelost, en er een spitsvinnigen middel toe vond. Wy hebben de hulp van den heer Blankstain gevraagd; by heeft ons die toegestaan, het overige raekt ons niet meer. Dus zweer ik op myn hoofd, dat ik alles wat in deze onderhandeling is voorgevallen, zal geheim houden.

De andere Gentenaers, min overtuigd dan verheugd van een voorwendsel gevonden te hebben om uit den valschen toestand in welken zy zich gesteld hadden, te geraken, namen deel in den eed van Cornelis Seyssonne, en beschouwden zich als medegezellen der *Groene Tent*, over welken het bevel aen den Bastaerd van Blankstain bleef.

(Wordt voortgeyd.)

Uit Eeloo alléén vertrekken er wekelyks naar Londen : gedurende de eerste helft des jaers, omtrent 1000 en gedurende de tweede helft rond de 2000 dezer riviervossen. Dit levert een totaal op van ongeveer 78,000 konynen per jaar uit Eeloo naar Engeland verzonden, en zulks nog wel door slechts twee vereenigde handelaers, namelijk door de gebroeders Jan en Eduard Claessens. Het gemiddelde getal konynen, welke op de Eelooosche weerkmarkt verkocht worden, mag men berekenen op 1500 per week of 78,000 per jaar !

De konynen, die men naar Londen zendt, zyn allen gevild, gezuiverd en per 150 gekist. Men denke niet, dat het villen en zuiveren van eene dusdanige massa dieren veel tyds vraegt en betrekkellyk traegzaam voortgaet. De gewoonte heeft aen de zoogenoemde afstropers eene wonderlyke handigheid en rapheid bygezet in hun werk. Eene wedding kwam zulks hier dezer dagen bewyzen. De genaemde Karel Insmoet, dienstknegt by de gebroeders Claessens, had namelyk gewed dat hy vyftig konynen villen, zuiveren en kisten zou op een uer tyds. Hy vilde, zuiverde en kiste vyftig dezer dieren op een uer en had nog tyd over om een liedje te zingen en vier borrels te drinken.

— Een man door zyn zyns opgehangen. — Men schryft uit Breuteil aen den *Journal de l'Oise* : « Een wellustelend persoon komt op eene zondlinge wyze aen zyne dood te komen. Op de veemarkt van donderdag, had de landbouwer P., tegen den dank van zyne vrouw zyn verken verkocht aen eenen gehuer. Gehoord hebbende dat deze het 's anderendaags geslagt had, en de verwytingen niet meer willende booren van zyne vrouw, besloot hy zyn beest weder te halen. Inderdaed hy droeg 's nachts in de kamer waer het zwyn hing, nam het op zyne schouderen en, om gemakkeliker mede voort te kunnen, aen de touw waer aen het vast was, rond zynen hals. Aen de brug gekomen zynde, en waerschyntlyk vermoeid, heeft hy het doode verken op de leuning gelegd; het beest is er van gegleden naar den kant der rivier en heeft den dief verastikt. 'T is een landbouwer van Sauterre die, 's morgens vroeg naar zyn werk gaende, het zwyn en den dief vond opghangen aen dezelfde koord. Het aerdigste van al, 't is dat niemand van het ongelukke verken heeft willen eten. »

— Ziehier eene welkenwaardige toepassing der elektriciteit voor het ontdekken eener overtreding :

« M. de politie-kommissaris van Chalon-sur-Saône deed over eenige dagen eene melkweging. Zeven personen werden in de boot geslagen; zeven boerinnen moesten zich dus voor de justicie verantwoorden voor het misdryf van melkvervalsching. Aen eene van haer, zegt de *Courrier de Saône-et-Loire*, is iets zondlings gebeurd. Zy was van Fragnes en was op het politie-bureau komen protesteeren, in weerwil er was hewice, dat haer melk 3/4 water bevatte, en zy wilde hare schuld niet bekennen.

Op dit oogenblik bevond zich op het politie-bureau een persoon, die een elektriser-toestel op zich droeg. De kommissaris toonde dit toestel en zegde aen de hardnekkige vrouw : Ziehier het tegenbewys van uw gezegde, wilt gy u aen zyne beslissing onderwerpen ? — Ja, zegde de melkboerin, en men gaf haer de draden in de hand, welke met de kolom van Volta in gemeenschap waren.

Zeggen, welke zondlinge gebaren de boerin maekte, zoo onmogelyk zyn; doch onmiddelyk liet zy zich met de bekenenis van hare fout deze woorden ontsnappen : *Ja, ja, ja, er is water by; laet los, er is water by*. En in weerwil van de poogingen, welke zy aenwendde om de draden los te laten, kon zy er niet in gelukken. Eindelyk liet men haer vry, en zy nam overhaestig de vlugt, nogmaels roepende : *Er is water by, water, en veel water !*